

چاکرا درمانی و نشانه های آن در سنگ نگاره های تخت جمشید

سیده آیدا احمدی

دفتر مطالعات تاریخ پزشکی ایران، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

دانشجوی پزشکی، تلفن تماس: ۰۷۱۱-۲۳۰۴۲۷۹ و ۰۹۱۲۶۰۶۱۷۰۳

پست الکترونیک: ahmadisai@sums.ac.ir

مقدمه: امروزه طب های مکمل یکی از راه کارهای مهم در کنار پزشکی کلاسیک در درمان بیماری ها به شمار می روند که شناخت و استفاده درست از آن ها می تواند ابزاری مهم در درمان به شمار رود. از سوی دیگر طب های مکمل ریشه های تاریخی و فرهنگی مهمی را دارا می باشند که بررسی آن در جهت روشن ساختن جایگاه تمدن ها در تکوین تاریخ دانش بشر بسیار مهم است. از این رو در این پژوهش یکی از شاخه های طب مکمل، به نام چاکرا درمانی مورد بررسی قرار گرفته و با توجه به نقوش تخت جمشید ارتباط آن با نقوش مذکور بحث می گردد.

روش کار: در این پژوهش منابع مرتبط و مورد نیاز مورد مطالعه قرار گرفته و سپس با تصویر برداری از تخت جمشید تصاویر مورد نیاز تهیه شد.

نتایج: در این پژوهش در ابتدا به معرفی چاکراها و نقش آن در انرژی درمانی پرداخته، همچنین جایگاه آن ها در بدن، خصوصیات و ویژگی های هرکدام و نیز نقش آن ها در دریافت انرژی بدن و درمان بیماری ها مورد بررسی قرار گرفته است. سپس با مقایسه تصاویر گل لوتوس (گل ۱۲ پر نیلوفر آبی) با سمبل چاکرای ۴ (در ناحیه قلب) و بررسی جایگاه گل لوتوس در ایران دوره هخامنشی به بررسی ریشه های احتمالی چاکرا درمانی در ایران باستان پرداخته شده است.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به داده های بدست آمده از سویی مبانی و اصول درمان و حفظ سلامتی از دیدگاه چاکرا درمانی مشخص شده و از سوی دیگر با توجه به نشانه های موجود در ایران باستان وجود این دانش در دوره هخامنشی نشان داده شد.

کلمات کلیدی: چاکرا درمانی، ایران باستان، طب مکمل